

PAMÁTKA SV. ZIKMUNDA

Den:	Sobota 29. dubna 2017
Svátek/důvod:	Památka sv. Zikmunda, Den zvoníků Arcidiecéze pražské
Typ akce:	Mše svatá ke cti. sv. Zikmunda obětovaná za živé a mrtvé zvoníky
Celebrant:	Jeho Eminence kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, metropolita a primas český
Začátek akce (T):	Mše svatá začíná v 18.00 hodin.
Typ zvonění:	Mimořádné zvonění
Průběh zvonění:	<p>► Plánovaný průběh zvonění před akcí (bohoslužbou), která začíná v 18:00, je následující (začátek T-15min):</p> <p>17:45 přesně - ZAČÁTEK ZVONĚNÍ - začíná zvonit zvon Dominik a Josef 17:47 - zvon Jan Křtitel – začíná zvonit, končí společně se všemi zvony 17:50 - zvon Václav – začíná zvonit, končí společně se všemi zvony 18:00 přesně – KONEC ZVONĚNÍ - končí všechny zvony najednou</p> <p>► Poznámky:</p> <p>a) Konečný průběh/konec zvonění bude upřesněn/potvrzen před vlastním zvoněním/změny vyhrazeny. b) Zvony Ježíš a Marie nezvoní! c) Zvon Zikmund mimo provoz</p>
Hudba:	Pražský katedrální sbor Varhany - Josef Kšica

Přílohy:

Sv. Zikmund

Svatý Zikmund († 1. května 524) byl burgundský král od roku 516 až do své smrti. Stal se katolickým světcem, mimo jiné je jedním ze zemských patronů Čech. Jméno Zikmund nese největší zvon katedrály.

Pocházel zřejmě z Lugdunum (pozdější Lyon), jenž tehdy bylo hlavním městem Burgundského království. I když tento kraj leží v dnešní Francii, byli jeho obyvatelé původně pohanským národem německého kmene. Zikmundovým otcem byl ariánský král Gundobald. Zikmund se asi krátce před rokem 500 oženil s Amalbergou, dcerou ostrogótského krále Theodoricha. S ní měl syna Sigerika. Působením biskupa Avita se seznámil s katolickou vírou a veřejně se odřekl ariánského bludařství. Pouze jeho otec, i když byl pravdám katolické církve velmi nakloněn, z obav před pomstou ariánců odmítl požadované veřejné odstoupení od bludů. Zikmund po přijetí víry se svou rodinou navštívil papeže

Mimořádné zvonění v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha

Symmacha a přivezl od něj ostatky svatých. Za své sídlo si zvolil Ženevu a tamní biskup a pozdější světec Maxim v něm udržoval horlivost pro katolickou víru. Z jeho popudu vybudoval klášter St.Maurice-en-Vallais i s chrámem v Agaunu, na území Švýcarska. Do svatyně dal přenést ostatky Mořice a jeho druhů z Thébské legie. V klášteře soustředil mnichy, kteří se rozdělení do pěti skupin ve dne v noci střídali v nepřetržitém zpívání žalmů. Je to v Evropě jediné místo, kde od té doby bez přerušování trvá řeholní společenství. Zikmund podporoval i budování škol a zval věhlasné učitele.

V roce 516 zemřel Gundobald a Zikmund převzal vládu v Burgundsku. Usiloval o šíření katolické víry a obrácení ariánů. Po smrti první manželky se oženil s komornou Prokopií, zvanou též Konstancie. Ta Sigerika z prvního manželství nenáviděla a v manželovi proto vyvolala podezření, že Sigerik touží zmocnit se jeho koruny vraždou. Protože ze Zikmunda barbarská pudovost nevyprchala, nechal se unést hněvem a dal Sigerika zardousit. Bylo to r. 522. Pak se vrhl na jeho tělo a hořce prý svého činu litoval. Začal se postit a vydal se konat velmi přísné pokání. Obchází chrámy prosil jednotlivé patrony o přímluvu až došel do kláštera sv. Mořice, tam se delší dobu kál a dosáhl odpuštění. Prosil Boha o potrestání již na tomto světě za svá provinění a přál si zemřít mučednickou smrtí.

Hned následujícího roku vtrhli do Burgundska Frankové, Zikmundovo vojsko porazili a obsadili část jeho říše. Zikmund sám se jako poustevník v mnišském rouchu ukryl v jeskyni versalského vrchu, ale zrádní burgundané ho vyslídili a přemluvili k přesunu do kláštera v Agaunu. Cestou ho průvodci svázali a vydali králi vítězných Franků Chlodomarovi. Ten ho nechal odvést do vězení v Orleansu, kde byli uvězněni dva Zikmundovi synové i manželka.

Zikmundův bratr Godomar pak povstal proti Frankům a vyhnal je z Burgundska. Chlodomar se ale nechtěl s porážkou Zikmundovým bratrem smířit a rozhodl se k dalšímu útoku, avšak nejdříve i přes přímluvu opata z Micy tvrdě skoncoval se zajatci. Bylo to v dalším roce po vpádu, na 1. máje, kdy Zikmunda, jeho manželku i oba syny dal vhodit do studny při vesnici Coulmiers /Saint-Péray-la Colombe/ (dle některých překladů Kolumně). Tam prý leželi do 16. 10. 535 nebo r. 536, kdy opat Venerand měl dovoleno jejich ostatky vyzvednout a převést je do svého kláštera sv. Mořice. Dle jiných zdrojů je prý opat z Agaunu vyjmul již dříve. Slavnostní přenesení se dle zvykového práva rovnalo svatořečení. Podle svědectví biskupa Řehoře Tourského byl Zikmundův hrob oslaven zázračnými uzdraveními a ze studny, v níž tak dlouho jeho tělo leželo pili prý vodu nemocní zimnicí a docházeli náhlého uzdravení.

Král Chlodomar byl ještě v roce vraždy zabit ve válce a jeho synové byli zavražděni lakotným strýcem.

Úcta k svatému Zikmundovi se šířila s rozdáváním jeho ostatků už v 9. a 11. stol. do Sens a opatství dnešního Švýcarska. Část Zikmundovy lebky je v Einsiedlen, kde se stal spolupatronem chrámu. V roce 1354 odnesl odtud Karel IV. větší část ostatků do Prahy, a to část jeho lebky a rámě sv. Mořice. V roce 1365 při návratu z Avignonu navštívil Karel IV. klášter sv. Mořice a dosáhl toho, že mu bylo darováno tělo sv. Zikmunda, s nímž se cítil duchovně spřízněn. Ostatky byly 27. 9. uloženy v nové kapli sv. Víta a část ostatků věnoval polskému králi Kazimírovi pro katedrálu v Polocku. Od roku 1366 se z rozhodnutí pražské synody začal slavit svátek sv. Zikmunda 2. května jako zemského patrona a jeho úcta se rozšířila po celém českém království. V Čechách mu byly zasvěceny čtyři kostely a více oltářů. Dnešní náhrobek, po oloupení pokladu náhrobku původního, pochází asi z roku 1730. Svátek sv. Zikmunda se v našich zemích v posledním století uváděl 30. dubna, protože na původní den sv. Zikmunda, připadala památka učitele církve. Den úmrtí se zase vynechával z důvodu nezávazné památky sv. Josefa Dělníka, aby bylo možné zdůrazňovat oba svátky. Bez zajímavosti není ani

Mimořádné zvonění v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha

domněnka, že Je pravděpodobné, že Sigmund Freud měl své rodné jméno Sigismund právě po tomto světci.

Sv. Zikmund – patron: kajčníků, Českého národa, diecéze Mnichov – Freising; Cremony; proti bahení zimnici a potřím s kýlou

Sv. Zikmund – atributy: meč, knížecí oděv, královské odznaky, studna.

Sousoší na Karlově mostě v Praze – zleva svatý Václav, svatý Norbert, svatý Zikmund.

(zpracováno s využitím otevřených zdrojů a vlastního archivu, ilustrace – Wikimedia Commons/vlastní archiv, CC-BY-NC-SA)